

Чукове-тъ, като звънци,
Звънѣхъ, кѣтъ' ся чука.
Малко бѣше останало,
Сичко да довършѣхъ
И камъне бѣ додѣлано,
Зехъ да го носѣхъ.
Сѣкій носи и побързва,
Кѣтъ' врѣме-то глѣда,
Сѣкій силъ си показва —
Добри заповѣдва:
„Този камъкъ тукъ ще бѣди,
„А онзи до него.
„Добро трѣба да ся варди
„Да ѣ слѣпенъ до него.
Единъ бърза и отива
За другія камъкъ,
Другій момъкъ варъ замазва:
Бърза сѣкій момъкъ.
Послѣ клина донесохъ
Два юнаци млади,
При Добря го оставихъ,
Той да го наряди.
— „Хъ, дигайте съсъ 'се силъ
„И силно го пуснете,
„Да заклини два-та дѣла:
„Дѣги-тъ скрѣпете!
Два юнаци обмазахъ
Два-та срѣшни дѣла;
Двама клина издигнахъ:
— „Хъ, пушайте: *ялла!*..
А момци-тъ испуснахъ
Клина съсъ 'се силъ:
Два-та дѣла заклинихъ;
Добри каза: „*молла!*...“
Сега сѣкій си полѣгна,
Кой дѣ-то намѣри;
А нѣкой си ся облѣгна,
Добри е' око мѣри.